

ELS QUE ESTAN SOLS

No és mala cosa que per Nadal ens recordem dels que estan sols.

Quants són? Molts i molts. Vegem-ne alguns:

Comencem, és clar, pels que viuen en barraques glaçant-se i capten per les cases.

Però també els avis que senten que fan nosa a casa com aquell que em deia: "Todos esperan que me muera!"

Els matrimonis que no es comuniquen, mal que dormin al mateix llit.

Els fills que no es parlen amb els pares encara que cada dia troben el sopar a taula i ves a saber l'hora que arribaran.

Els joves que les nits de cap de setmana fan centenars de quilòmetres "de club en club" cercant una satisfacció que, probablement, no trobaran.

Les mares separades agafades als seus fills.

Els que es pensen que allò que estan fent és pecat i fa anys que no han gosat confessar-ho a ningú.

Els que no saben aprofitar una tarda lliure (ja no dic unes vacances).

Els que esperen que algun dia els reconeixeran el que han fet per als altres i ningú no se n'adona (ni se'n adonaran segurament).

Els que dominen un ofici tècnic però desfasat que, amb la tècnica actual, es resol amb màquines i prement un botó.

Els que estan en algun camp de refugiats sense altra cosa que unes mongetes seques i unes pastilles de sabó de part de la ONU.

Els que escriuen en secret i ningú no els llegeix, els que col·leccionen o pinten però ningú no para atenció a la seva obra.

Josep Escós i Sarsanedas (23-04-02)